RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3150/75

af 24. november 1975

om åbning, fordeling og forvaltning af et fællesskabskontingent for garn af bomulld, henhørende under pos. 55.05 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta (1976)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Aftalen mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Malta, underskrevet i La Valette den 5. december 1970, fastsætter i artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 2 i bilag I, åbning fra Fællesskabets side af et årligt fællesskabstoldkontingent på 750 tons for garn af bomuld, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under pos. 55.05 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta; den første etape i aftalen udløber imidlertid den 31. marts 1976 og i medfør af artikel 6 i bilag I skal pro rata temporis-klausulen finde anvendelse på kontingentmængden; Fællesskabet har i sinde at opretholde sine handelsforbindelser med Malta; de bestemmelser, der skal gælde for anden etape må ikke være mindre gunstige end dem, der er fastsat for den første; for ikke at forstyrre mønsteret for samhandelen med de pågældende varer, synes det hensigtsmæssig at åbne fællesskabstoldkontingentet for hele året 1976; i medfør af artikel 1 i nævnte bilag er tolden for dette kontingent lig med 30 % af satserne i den fælles toldtarif for de pågældende varer; med henblik på at stille Malta lige så gunstigt som de lande, der drager fordel af de generelle præferenceordninger, bør ovennævnte kontingentmængde forhøjes til 1 181 tons, og tolden bør suspenderes fuldstændigt; med hensyn til fordelingen af dette toldkontingent bør den i aftalen fastsatte kontingentmængde forbeholdes medlemsstaterne i Fællesskabet i dets oprindelige udstrækning, medens de nye medlemsstater deltager ved fordelingen af den supplerende mængde;

der bør især sikres stadig og lige adgang for alle importører i Fællesskabet til kontingentet og vedvarende anvendelse af den for dette fastsatte sats for alle indførsler af de pågældende varer i alle medlemsstaterne, indtil kontingentet er opbrugt; en ordning for udnyttelse af fællesskabstoldkontingentet på grundlag af en fordeling mellem medlemsstaterne synes at ville respektere kontingentets fællesskabskarakter med hensyn til ovennævnte principper; denne fordeling skal for i videst muligt omfang at svare til den faktiske markedsudvikling for de pågældende varer foretages i forhold til medlemsstaternes behov, som udregnes dels på grundlag af statistiske oplysninger om indførsler af de pågældende varer fra Malta i en repræsentativ referenceperiode, dels på grundlag af de økonomiske udsigter for den pågældende kontingentperiode;

i de seneste tre år, for hvilke der foreligger statistiske oplysninger, repræsenterer de tilsvarende indførsler for hver medlemsstat i forhold til indførslerne i Fællesskabet af de pågældende varer fra Malta følgende procentvise andele:

	1972		1973		1974	
Tyskland	57,3	51,4	45,5	39,8	30,1	24,3
Benelux	28,7	25,7	34,8	30,4	39,7	32,0
Frankrig	5,4	4,8	8,0	7,0	23,7	19,1
Italien	8,6	7,8	11,7	10,2	6,5	5,2
Danmark		0,1		0,0		0,1
Irland		3,2		0,1		0,6
Det forenede Kongerige		7,0		12,5		18,7

under hensyntagen til disse oplysninger, til den forventede udvikling på markedet for de pågældende varer i løbet af året 1976 og særlig til de af visse medlemsstater fremlagte forudberegninger kan den første procentvise fordeling af kontingentet fastsættes nogenlunde således:

Benelux	23,0
Danmark	0,1
Tyskland	51,0
Frankrig	6,2
Irland	1,1
Italien	9,9
Det forenede Kongerige	8,7;

for at tage hensyn til den eventuelle udvikling i indførslerne af de pågældende varer til medlemsstaterne bør kontingentmængden deles i to dele, hvoraf den første del fordeles mellem medlemsstaterne, medens den andel del udgør en reserve til senere at dække behovet i de medlemsstater, som har opbrugt deres oprindelige kvota; for at give importørerne i hver medlemsstat en vis sikkerhed er det hensigtsmæssigt at fastsætte den første del af fællesskabskontingentet på et niveau, som i dette tilfælde kunne ligge på ca. 70 % af kontingentet;

de oprindelige kvoter kan opbruges mere eller mindre hurtigt; for at tage hensyn hertil og for at undgå enhver afbrydelse er det vigtigt, at hver medlemsstat, som næsten helt har opbrugt sin oprindelige kvota, trækker en supplerende kvota på reserven; dette bør hver medlemsstat foretage, når hver af dens supplerende kvoter er næsten opbrugt, så ofte som reserven tillader det; de oprindelige og de supplerende kvoter skal gælde indtil kontingentperiodens udløb; denne form for forvaltning kræver et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen, som særlig skal kunne følge kontingentmængdens udnyttelsesgrad og underrette medlemsstaterne herom;

såfremt der på en bestemt dato i kontingentperioden findes en større uudnyttet del i en medlemsstat, skal denne medlemsstat tilbageføre en betydelig procentdel heraf til reserven for at undgå, at en del af fællesskabstoldkontingentet forbliver uudnyttet i én medlemsstat, medens den kunne udnyttes i andre medlemsstater;

da kongeriget Belgien, kongeriget Nederlandene og storhertugdømmet Luxembourg er sammensluttet i og repræsenteres af Den økonomiske union Benelux, kan enhver foranstaltning i forbindelse med administrationen af de kvoter, som tildeles nævnte økonomiske union, træffes af et af dens medlemmer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. januar til 31. december 1976 åbnes i Fællesskabet et toldkontingent på 1 181 tons for garn af bomuld, ikke i detailsalgsoplægninger, henhørende under pos. 55.05 i den fælles toldtarif, med oprindelse i Malta.

2. Inden for rammerne af dette toldkontingent suspenderes satserne i den fælles toldtarif fuldstændigt.

Denne suspension gælder fuldtud i de nye medlemsstater.

Artikel 2

1. En første del på 805 tons af det i artikel 1 nævnte fællesskabstoldkontingent fordeles mellem medlemsstaterne; kvoterne, der med forbehold af artikel 5 er gældende indtil den 31. december 1976 udgør følgende mængder:

Benelux	185 tons,
Danmark	1 ton,
Tyskland	410 tons,
Frankrig	50 tons,
Irland	9 tons,
Italien	80 tons,
Det forenede Kongerige	70 tons.

2. Den anden del, der omfatter en mængde på 376 tons, udgør reserven.

Artikel 3

1. Såfremt en medlemsstat har udnyttet 90 % eller derover af sin oprindelige kvota — som fastsat i artikel 2, stk. 1 — eller af samme kvota nedsat med den mængde, som er tilbageført til reserven — såfremt artikel 5 har fundet anvendelse — trækker denne medlemsstat straks ved meddelelse til Kommissionen en anden kvota på 15 % af den oprindelige kvota i det omfang, reserven tillader det, eventuelt afrundet til den højere enhed.

2. Såfremt en medlemsstat efter at have opbrugt sin oprindelige kvota har udnyttet 90 % eller derover af

den anden kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på de i stk. 1 fastsatte betingelser en tredje kvota på 7,5 % af den oprindelige kvota, eventuelt afrundet til den højere enhed.

3. Såfremt en medlemsstat efter af have opbrugt sin anden kvota har udnyttet 90 % eller derover af den tredje kvota, som den har trukket, trækker denne medlemsstat på samme betingelser en fjerde kvota, der er lig med den tredje.

Denne fremgangsmåde anvendes analogt indtil reserven er opbrugt.

4. Uanset stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne trække mindre kvoter end fastsat i disse stk., hvis der er grund til at antage, at de ikke vil blive opbrugt. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de grunde, der har foranlediget dem til at anvende dette stk.

Artikel 4

De supplerende kvoter, som er trukket i henhold til artikel 3, gælder indtil den 31. december 1976.

Artikel 5

Medlemsstaterne skal senest den 1. oktober 1976 til reserven tilbageføre den ikke-udnyttede del af deres oprindelige kvota, som den 15. september 1976 overstiger 20 % af grundmængden. De kan tilbageføre en større mængde, hvis der er grund til at antage, at resten ikke vil blive udnyttet.

Medlemsstaterne underretter senest den 1. oktober 1976 Kommissionen om de samlede indførsler af de pågældende varer, som har fundet sted til og med den 15. september 1976, og som er afskrevet på fællesskabskontingentet, samt eventuelt den del af deres oprindelige kvota, som de tilbagefører til reserven.

Artikel 6

Kommissionen fører regnskab over de af medlemsstaterne i medfør af artiklerne 2 og 3 åbnede kvoter og underretter hver enkelt om reservens udnyttelsesgrad straks efter modtagelsen af meddelelserne.

Kommissionen underretter senest den 5. oktober 1976 medlemsstaterne om reservemængden efter de tilbageførsler, der er foretaget i henhold til artikel 5.

Kommissionen overvåger, at det træk, med hvilket reserven opbruges, begrænses til den disponible rest, og angiver med henblik herpå den nøjagtige mængde til den medlemsstat, som foretager dette sidste træk.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne træffer alle egnede foranstaltninger for at åbning af de supplerende kvoter, som de har trukket i henhold til artikel 3, muliggør fortløbende afskrivninger på deres samlede andel i fællesskabskontingentet.

2. Medlemsstaterne sikrer de på deres område etablerede importører af de pågældende varer fri adgang til de kvoter, som tildeles dem.

3. Medlemsstaterne afskriver indførslerne af de pågældende varer på deres kvoter, efterhånden som disse varer forelægges i tolden med angivelse til fri omsætning.

4. Udnyttelsesgraden af medlemsstaternes kvoter konstateres på grundlag af de indførsler, som er afskrevet på de i stk. 3 opstillede betingelser.

Artikel 8

På anmodning fra Kommissionen underretter medlemsstaterne denne om de indførsler, der faktisk er afskrevet på deres kvoter.

Artikel 9

Medlemsstaterne og Kommissionen arbejder snævert sammen, for at denne forordning overholdes.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1976.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. november 1975.

På Rådets vegne

B. VISENTINI

Formand